

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoPr/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723200391
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8723200391.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: TS Logistic SK, s.r.o., so sídlom MUDr. Pribulu 1, 089 01 Svidník, IČO: 47 786 736, právne zastúpený: JUDr. Ing. Adrián Cupák, advokát so sídlom Dr. Goldbergera 249/1, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Y. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX/XX, XXX XX J., právne zastúpený: Mgr. Martin Lieskovský, advokát so sídlom Farská 40, 949 01 Nitra, o obnovu konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 15Cpr/5/2023-107 zo dňa 27. augusta 2025, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že:

„I. Žalobu na obnovu konania vedeného pred Okresným súdom Poprad pod sp. zn. 17Cpr/21/2018 o d m i e t a .

II. Žalovaný má voči žalobcovi p r á v o na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne posúdil ustanovením § 397, § 398, § 400, § 403 odsek 1, 2, § 404, § 405, § 413 odsek 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

3. Po preskúmaní obsahu spisu ako aj veci vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17Cpr/21/2018 súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobu na obnovu konania je potrebné odmietnuť podľa § 413 odsek 1 písm. c) a e) C.s.p.. Žalobca sa domáha obnovy konania, v ktorom bol vydaný rozsudok pre zmeškanie v jeho neprospech (v pôvodnom konaní v procesnom postavení žalovaného), avšak takéto rozhodnutie nepatrí medzi rozhodnutia, proti ktorým je obnova konania prípustná, resp. je prípustná v obmedzenom rozsahu. Súd prvej inštancie uviedol, že rozsudok pre zmeškanie je osobitným druhom súdneho rozhodnutia, ktorý predstavuje následok procesnej pasivity procesnej strany v konaní. Z hľadiska prípustnosti žaloby na obnovu konania tvoria rozsudky pre zmeškanie a rozsudky na základe uznania alebo vzdania sa nároku osobitnú skupinu rozsudkov. Voči ním je žaloba na obnovu konania síce prípustná, ale len v obmedzenej miere. A to len v prípade, ak sa dôvod obnovy vzťahuje na predpoklady, za ktorých mohli byť takéto rozsudky vydané. V konaniach predchádzajúcich vydaniu takýchto rozsudkov sa totiž dokazovanie (ako je aj vyššie uvedené) nevykonáva, preto uplatnenie dôvodov žaloby na obnovu konania spočívajúcich v objavení nových dôkazov neprichádza do úvahy. To platí s výnimkou prípadov, v ktorých by takto doplnený skutkový stav viedol k záveru, že taký druh rozsudku nebolo

možné vôbec vydať. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/2959/2007 z 30.09.2009. V danej veci, rozhodnutie vydané vo veci vedenej Okresným súdom Poprad pod sp. zn. 17Cpr/21/2018 z 14.12.2018, je kontumačným rozsudkom vydaným ako sankcia za pasivitu sporovej strany. Dôsledkom jeho vydania je strata sporu s účinkom prekážky rozhodnutej veci (prekážka res iudicata), avšak bez toho, aby súd dal jednej zo strán možnosť prezentovať svoje skutkové tvrdenia a právne argumenty (resp. bez toho, aby tieto tvrdenia a argumenty v rozhodnutí zohľadnil, ak už boli prezentované pred vydaním rozsudku pre zmeškanie). Rozsudok pre zmeškanie teda predstavuje zásadné vybočenie zo štandardného rámca civilného procesu a zásadný zásah do práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že podaná žaloba o obnovu konania je zjavne neďôvodná. Predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie upravuje Civilný sporový poriadok v § 274, pričom súd prvej inštancie mal z pripojeného spisu preukázané splnenie všetkých zákonných predpokladov na vydanie rozsudku pre zmeškanie. Ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania (na č. I. 40 pripojeného spisu) žalobca na pojednávaní navrhol vydanie rozsudku pre zmeškanie, žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, pričom bol riadne predvolaný na termín pojednávania (č. I. 33) 14.12.2018. Žalovaný súdu nedoručil ospravedlnenie ani nepožiadaval o odročenie pojednávania. Žalovaný v žalobe o obnovu konania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by sa vzťahovali k predpokladom vydania rozsudku pre zmeškanie a ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Tvrdené skutočnosti ohľadne nových dôkazov považoval súd prvej inštancie za bezpredmetné, pretože tieto boli len právnym záverom o skutočnostiach (skončenie pracovného pomeru), o ktorých strany a aj súd mali vedomosť už v pôvodnom konaní, mohli a aj boli použité v pôvodnom konaní, teda nejde o nové dôkazy. Navyše neboli ani dôkazmi, ktoré by mali súvislosť s predpokladmi na vydanie rozsudku pre zmeškanie, keďže takýto rozsudok sa vydáva na pojednávaní obligatórne na návrh prítomnej strany sporu bez vykonania dokazovania, resp. bez ohľadu na výsledky doterajšieho dokazovania ako určitá sankcia voči procesne pasívnej strane sporu. Súd prvej inštancie zároveň v tejto súvislosti konštatoval, že keďže sa o týchto dôvodoch žalovaný dozvedel a mohol ich uplatniť už v pôvodnom konaní, žaloba na obnovu konania tak zároveň bola podaná po uplynutí subjektívnej lehoty troch mesiacov na jej podanie v zmysle § 403 C.s.p..

4. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie odmietol žalobu podľa § 413 odsek 1 písm. c) a e) C.s.p. s argumentáciou, že proti rozsudku pre zmeškanie „nejde o rozhodnutie, proti ktorému je obnova konania prípustná“ a že dôvody obnovy sa musia vzťahovať striktnie len na predpoklady vydania kontumačného rozsudku. Takýto právny názor považuje žalobca za nesprávny a v rozpore s ustáleným výkladom § 397 C.s.p. a odbornou literatúrou, ktorú cituje aj sám súd v odôvodnení. Podľa komentára (Števček, Civilný sporový poriadok, 2. vyd., 2022, s. 1499) platí, že, cit.: „Pri rozhodnutiach, ktorých existencia bude dôvodom obnovy konania, pôjde o dve skupiny rozhodnutí. Jednak to budú rozhodnutia, ktoré strana bez svojej procesnej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, napriek tomu, že reálne existovali, a jednak rozhodnutia nové, také, ktoré boli prijaté až po právoplatnom rozhodnutí veci. Druhý prípad predstavuje neskoršie rozhodnutie o prejudiciálnej otázke, ktorú súd v pôvodnom konaní posúdil inak.“ Citovaný výklad výslovne pripúšťa obnovu konania na podklade neskoršieho rozhodnutia o prejudiciálnej otázke. V tejto prejednávanej veci je touto prejudiciálnou otázkou existencia (resp. skončenie) pracovného pomeru medzi tými istými účastníkmi. O tejto otázke bolo neskôr právoplatne rozhodnuté v konaní sp. zn. 17Cpr/8/2021 a v odvolacom konaní sp. zn. 17CoPr/1/2022, v tom zmysle, že pracovný pomer skončil 03.07.2015. Právny základ nároku na náhradu mzdy v pôvodnom konaní (sp. zn. 17Cpr/21/2018) tým odpadá. Poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/152/2022. Novšie rozhodnutia riešia prejudiciálne skutočnosti (trvanie pracovného pomeru), ktoré sú rozhodujúce pre nárok na náhradu mzdy. Súd prvej inštancie preto mal žalobu prejednať a rozhodnúť rozsudkom podľa § 414 C.s.p. (povoliť/ zamietnuť obnovu), nie ju odmietnuť. Súd prvej inštancie nesprávne uzavrel, že predložené rozhodnutia sú „bezpredmetné“ a netýkajú sa predpokladov vydania rozsudku pre zmeškanie. Tento záver je jednak právne mylný (viď vyššie k prejudiciálnej otázke), jednak skutkovo neudržateľný. Nové rozhodnutia odstraňujú stav právnej neistoty o (ne)trvaní pracovného pomeru a preukazujú, že nárok na náhradu mzdy, ktorý bol priznaný kontumačne, nemal hmotnoprávny základ. Súd prvej inštancie ďalej vyvodil neprípustnosť obnovy voči rozsudku pre zmeškanie. Takýto záver však odporuje § 397 C.s.p.. Žalobca označil a predložil nové právoplatné rozhodnutia (sp. zn. 17Cpr/8/2021 a 17CoPr/1/2022) a doručku preukazujúcu začiatok plynutia subjektívnej lehoty (26.10.2022). Súd bez ich vecného zhodnotenia uzavrel, že „mohli byť použité v pôvodnom konaní“ a že nemajú „súvislosť“ s predpokladmi kontumačného rozsudku. Tieto skutkové závery sú v rozpore s obsahom spisov a povahou rozhodnutí

(boli vydané neskôr a riešia identickú prejudiciálnu otázku trvania pracovného pomeru). Podľa judikatúry NS SR (sp. zn. 3Cdo/98/2011; 5Cdo/116/2022) je obnova určená na nápravu situácie, keď skutkový stav v pôvodnom konaní nebol zistený úplne alebo správne. V našej veci k žiadnemu dokazovaniu nedošlo (kontumačný rozsudok podľa § 274 C.s.p.). Nové rozhodnutia predstavujú neskoršie riešenie prejudiciálnej otázky (trvanie PP) v neprospech nároku žalovaného v pôvodnom spore; spĺňajú tak materiálnu podmienku pravdepodobnosti priaznivejšieho rozhodnutia pre žalobcu.

5. K odvolaniu žalobcu podal vyjadrenie žalovaný. V plnom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením, ktoré Okresný súd Prešov uviedol do odôvodnenia napadnutého uznesenia. Dospel k správneému záveru o splnení podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie a správne posúdil aj záver o tom, že skutočnosti, na ktoré vlastne žalobca poukazuje, sú skutočnosti, o ktorých vedel už aj v čase vydania rozsudku pre zmeškanie, ktorého zrušenia sa domáha prostredníctvom podanej žaloby na povolenie obnovy konania. Žalovaný má zato, že samotné vydanie rozsudkov, na ktoré poukázal žalovaný, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania. Za podstatné bolo potrebné vziať do úvahy skutočnosti, ktoré súdy viedli k vydaniu rozsudkov, na ktoré žalobca poukázal, pričom o týchto skutočnostiach žalobca nesporne musel vedieť už aj v čase vydania rozsudku pre zmeškanie.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle ustanovenia § 34 odsek 1 C.s.p., vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovení § 379 a § 380 C.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Podľa ustanovenia § 397 C.s.p., proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

8. Podľa ustanovenia § 399 C.s.p., žaloba na obnovu konania nie je prípustná proti rozhodnutiu, ktorého zmenu alebo zrušenie možno dosiahnuť inak.

9. Podľa ustanovenia § 400 C.s.p., žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

10. Podľa ustanovenia § 403 odsek 1 C.s.p., žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

11. Podľa ustanovenia § 413 odsek 1 C.s.p., súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak

- a) bola podaná oneskorene,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná,
- e) je zjavne nedôvodná.

12. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že na jej uplatnenie musia byť dané osobitné právno-politické dôvody. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti.

13. Dôvodom prípustnosti obnovy konania v zmysle ustanovenia § 397 písm. a) C.s.p. je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré musia kumulatívne spĺňať určité podmienky. Základnou podmienkou je, že skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy nemohla strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle § 400 C.s.p. bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktno procesného hľadiska. Napriek tomu, že skutočnosti a dôkazy objektívne v čase pôvodného konania existovali, strana z procesného hľadiska nezavinila, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť. Spravidla pôjde o prípady, keď strana o existencii skutočností alebo dôkazov nevedela. Aby bola obnova konania prípustná, musí ísť vždy o skutočnosti a dôkazy, ktoré tu existovali už počas pôvodného konania, v zmysle judikatúry do vyhlásenia rozsudku.

14. Pri rozhodnutiach, ktorých existencia bude dôvodom obnovy konania, pôjde o dve skupiny rozhodnutí. Jednak to budú rozhodnutia, ktoré strana bez svojej procesnej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, napriek tomu, že reálne existovali, a jednak rozhodnutia nové, také, ktoré boli prijaté až po právoplatnom rozhodnutí veci. Druhý prípad predstavuje neskoršie rozhodnutie o prejudiciálnej otázke, ktorú súd v pôvodnom konaní posúdil inak.

15. Žalobca podal žalobu o obnovu konania v zmysle § 397 písm. a) C.s.p., teda z dôvodu, sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Konkrétne odkázal na rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 17Cpr/8/2021 (potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoPr/1/2022 zo dňa 27.09.2022), v ktorom konajúci súd riešil identický nárok ako v pôvodnom konaní, len za iné obdobie. Žalobca uviedol, že tieto rozhodnutia riešili prejudiciálnu otázku trvania pracovného pomeru medzi tými istými stranami a majú priamy dopad na nárok, ktorý bol v pôvodnom konaní priznaný rozsudkom pre zmeškanie (náhrada mzdy). Žalobca tvrdil, že ich nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, lebo neexistovali; rozsudok Krajského súdu v Prešove mu bol doručený 26.10.2022 a žaloba bola podaná 25.01.2023, t. j. v subjektívnej trojmesačnej lehote podľa § 403 ods. 1 C.s.p..

16. Z obsahu spisu vyplýva, že konanie (vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 17Cpr/21/2018), obnovy ktorého sa žalobca snaží doceliť, bolo meritórne skončené rozsudkom pre zmeškanie sp. zn. 17Cpr/21/2018-42 zo dňa 14.12.2018. Ako súd prvej inštancie správne uviedol, rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý predstavuje sankciu za určité zákonom vymedzené formy procesnej pasivity procesných strán v sporovom konaní, konkrétne za absenciu povinnosti tvrdiť a povinnosti dôkaznej či nedostavenie sa na pojednávanie. Účelom úpravy kontumačného rozsudku je zrýchlenie konania a odstránenie prietáhov. Hrozba vydania kontumačného rozsudku by mala motivovať strany k procesnej aktivite a odradiť ich od obštrukcií napr. v podobe nedostavenia sa na pojednávanie, ktoré potom musí byť odročené. Rozsudok pre zmeškanie je najprísnejšou procesnou sankciou, akú Civilný sporový poriadok umožňuje uložiť. Dôsledkom jeho vydania je strata sporu s účinkom prekážky rozhodnutej veci (prekážka rei iudicatae).

17. Osobitosť rozsudku pre zmeškanie je daná aj ne/možnosťou opravného prostriedku. V zmysle § 356 písm. b) C.s.p. odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu má odvolací súd zato, že aj žaloba na obnovu konania ako mimoriadny opravný prostriedok v prípade konania meritórne ukončeného rozsudkom pre zmeškanie je prípustná, ale len v prípade ak sa dôvod obnovy vzťahuje na podmienky, za ktorých bolo takéto rozhodnutie vydané.

18. Medzi predpoklady na vydanie rozsudku pre zmeškanie (na pojednávaní) v zmysle ustanovenia § 274 C.s.p. patrí, že sa rozhoduje o žalobe na plnenie (v zmysle ustanovenia § 137 písm. a) C.s.p.), žalovaný sa nedostavil na pojednávanie, žalovaný bol riadne a včas predvolaný na pojednávanie, pričom v tomto predvolaní bol žalovaný poučený o možných procesných následkoch svojho nedostavenia sa a žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami.

19. Z vyššie uvedených podmienok na vydanie kontumačného rozsudku na pojednávaní teda vyplýva, že vykonávanie dokazovania nie je predpokladom pre vydanie kontumačného rozsudku, teda do úvahy neprichádza dôvod prípustnosti žaloby na obnovu konania v zmysle ustanovenia § 397 písm. b) C.s.p.) ako aj poukaz na nové dôkazy v zmysle § 397 písm. a) C.s.p.. Nové skutočnosti a rozhodnutia týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, sú dôvodom obnovy konania za predpokladu, že by mohli viesť k záveru, že neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie (k tomu tiež pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 25Cdo/2959/2007 zo dňa 30.09.2009).

20. V súlade so záverom súdu prvej inštancie, aj odvolací súd mal za to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17Cpr/21/2018 boli splnené všetky zákonné predpoklady na vydanie rozsudku pre zmeškanie. Z obsahu pripojeného spisu vyplýva, že pôvodný žalobca podal žalobu podľa ustanovenia § 137 a) C.s.p., pričom súd na prejednanie veci vytýčil pojednávanie na dňa 14.12.2018, na ktoré strany sporu riadne predvolal (žalobcovi bolo predvolanie doručené dňa 01.12.2018, č.l. 33

pripojeného súdneho spisu), v predvolaní strany sporu riadne poučil o možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie (č.l. 35 pripojeného súdneho spisu). Žalobca (v procesnom postavení žalovaného) sa pojednávania nezúčastnil, svoju neprítomnosť neospravedlnil, pričom žalovaný (v procesnom postavení žalobcu) na pojednávaní navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie (č.l. 40 súdneho spisu).

21. Skutočnosť, resp. rozhodnutie, na ktoré odkazuje žalobca ako dôvod pre obnovu konania - rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 17Cpr/8/2021 (potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoPr/1/2022 zo dňa 27.09.2022), nemá súvis s preukázaním podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie uvedených v § 274 C.s.p..

22. Z obsahu pripojeného spisu vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17Cpr/21/2018 ďalej vyplýva, že proti rozsudku pre zmeškanie sp. zn. 17Cpr/21/2018-42 zo dňa 14.12.2018 podal žalobca (v procesnej pozícii žalovaného) návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, o ktorom rozhodol Okresný súd Poprad uznesením sp. zn. 17Cpr/21/2018-74 zo dňa 25.06.2019, ako aj odvolanie. O odvolaní voči rozsudku pre zmeškanie ako aj o odvolaní voči uzneseniu sp. zn. 17Cpr/21/2018-74 zo dňa 25.06.2019 rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 5CoPr/6/2019-88 zo dňa 23.10.2019. Proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove podal žalobca (v pozícii žalovaného) dovolanie. Dovolacie konanie však bolo uznesením Okresného súdu Poprad č.k. 17Cpr/21/2018-169 zo dňa 19.08.2024 zastavené, a to z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za podané dovolanie.

23. Z ustanovenia § 399 C.s.p. vyplýva, že ak by aj existovali dôvody na obnovu konania podľa § 397 C.s.p., ale zmenu alebo zrušenie právoplatného rozhodnutia súdu je možné dosiahnuť iným procesným postupom, nie je žaloba na obnovu konania prípustná. Z obsahu pripojeného spisu vedeného na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 17Cpr/21/2018 vyplýva, že žalobca nevyužil v pôvodnom konaní všetky opravné prostriedky, konkrétne možnosť prejednávania veci pred dovolacím súdom. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu vo veci sp. zn. 1Obdo/40/2023 zo dňa 18.09.2023, v zmysel ktorého, cit.: „Mimoriadny opravný prostriedok, ktorým je obnovu konania, nemôže slúžiť na to, aby súd v rámci tohto konania prejednával dôvody, ktoré môže prejednávať iba v odvolacom konaní, príp. dovolacom konaní, týkajúcich sa pôvodného konania. Ustanovenie § 397 písm. a) a b) C.s.p. síce pripúšťa možnosť pripustiť obnovu za účelom vykonania dôkazov, ale iba za situácie v tomto ustanovení uvedenom, o prípad ktorý však nejde v prejednáwanej veci, keď v danom prípade súd prvej inštancie v pôvodnom konaní rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného (v tomto konaní žalobcu), pričom skutkovým základom kontumačného rozsudku je žalobcom tvrdený skutkový stav a podľa § 275 C.s.p. odôvodnenie takéhoto rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydanie rozsudku pre zmeškanie.“ (obdobne pozri aj uznesenie Ústavného súdu SR ap. zn. IV. ÚS 489/2025).

24. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody rozhodol súd prvej inštancie správne, pokiaľ napadnutým uznesením odmietol žalobu na obnovu konania.

25. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 odsek 1 a 2 C.s.p. potvrdil. Správne rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj rozhodnutie súdu prvej inštancie v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania.

26. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p..

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolaateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 odsek 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 odsek 2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).